

KAPITEL 31

FINALITKORPSET

De Dødeliges Finalitkorps repræsenterer den nuværende kendte bestemmelse for de opstigende Retterfusionerede dødelige fra tiden. Men der findes andre grupper som også anvises til dette korps. Det primære finalitkorps består af følgende:

1. Indfødte havoniter.
2. Gravitationsbudbringere.
3. Forherligede dødelige.
4. Adopterede serafer.
5. Forherligede materielle sønner.
6. Forherligede mellemvæsener.

Disse seks grupper af forherligede væsener udgør denne unikke samling med evig skæbne. Vi tror at vi kender til deres fremtidige arbejde, men vi er ikke sikre. Selvom de Dødeliges Finalitkorps samles i Paradiset, og selvom de nu i stor udstrækning yder plejer til universerne i rummet og administrerer de verdner som er etableret (stadfæstet:30) i lys og liv, så må deres fremtidige mål være i de universer i det ydre rum som nu undergår organisering. I det mindste så antager man dette i Uversa.

Korpset er organiseret i overensstemmelse med arbejdsfællesskaberne fra verdnerne i rummet og overens med den associative erfaring som er opnået under hele det lange og hændelsesrige opstigelsesforløb. Alle opstegne væsener som optages i korpset modtages som lige værdige, men denne ophøjede ligeværdighed ophæver på ingen måde individualiteten eller tilintetgør den personlige identitet. Når vi kommunikerer med en finalit kan vi umiddelbart udskille hvorvidt han er en opstegen dødelig, en indfødt havonit, en adopteret seraf, et mellemvæsen eller en materiel søn.

Under den nuværende universtidsalder vender finaliterne tilbage til tjeneste i tidens universer. De forordnes til arbejde efterfølgende i de forskellige superuniverser og aldrig til deres fødselssuperunivers førend de har tjent i alle de seks andre superskabelser. På denne måde får de mulighed til en syvfoldig opfattelse om det Højeste Væsen.

Et eller flere kompagnier af dødelige finaliter er altid i tjeneste på Uversa. der findes intet område af universtjeneste til hvilket de ikke kan anvises; de fungerer universelt, med vekslende og lige lange perioder af anvist tjeneste og fri tjeneste.

Vi har ingen opfattelse om arten af denne mærkelige gruppes fremtidige organisation, men finaliterne er nu et helt selvstyrende samfund. De vælger deres egne permanente, periodiske og opgaveanvisende chefer og ledere. Ingen ydre

indflydelse kan nogensinde indvirke på deres virksomhedsprincipper, og de sværger troskabsed kun til Paradistreenigheden.

Finaliterne opretholder deres hovedkvarter i Paradiset, i superuniverserne, i lokaluniverserne og i hovedstæderne i alle de sidstnævntes deles. De er en særskilt klasse i den evolutionære skabelse. Vi styrer eller overvåger dem ikke direkte, og det uagtet at de er absolutte loyale og altid beredte til at samarbejde med alle vores planer. De er virkelige akkumulerende prøvede og trofaste sjæle fra tid og rum — det evolutionære salt i universet — de er for evigt uigennemtrængelig for ondskab og sikre mod synd.

1. DE INDFØDTE HAVONITER

Mange af de indfødte havoniter som tjener som lærere i centraluniversets skoler for træning af pilgrimmene knytter sig meget til de opstigende dødelige og endnu mere fængslet af Finalitkorpsets fremtidige arbejde og skæbne. Ved korpsets administrative hovedkvarter i Paradiset opretholdes et register over frivillige havonaboende ført af Grandfandas medarbejdere. I dag finder man millioner og atter millioner indfødte havoniter på denne venteliste. Disse fuldkomne væsener som er skabt direkte og guddommeligt er til stor hjælp for de Dødeliges Finalitkorps, og de kommer utvivlsomt til at blive af endnu større nytte i den fjerntliggende fremtid. De stiller den synsvinkel til rådighed som er født i fuldkommelsen og guddommelig opfyldelse. Finaliterne omfatter således både faserne af erfaringsmæssig eksistens: fuldkommelsen og det fuldkomne.

Indfødte havoniter må opnå en vis erfaringsmæssig udvikling i forbindelse med evolutionære væsener, hvilket skaber modtagelseskapacitet for overdragelsen af et fragment af den Universelle Faders ånd. De Dødeliges Finalitkorps har som permanente medlemmer kun sådanne væsener som er fusioneret med den Første Kilde og Centers ånd eller som, ligesom Gravitationsbudbringerne, der medfødt legemliggør denne Gud Faderens ånd.

Indbyggerne i centraluniverset optages i korpset i forholdet en per tusinde — et finalitkompagni. Korpset organiseres for midlertidig tjeneste i kompagnier af et tusinde, hvoraf de opstigende væsener udgør 997 med en indfødt havonit og en Gravitationsbudbringer. Finaliterne mobiliseres således i kompagnier, men finaliteten aflægges de individuelt. Det er en ed med vidtrækkende følger og evig betydning. Den indfødte havonit aflægges samme ed og bliver for evigt knyttet til korpset.

Havona-rekrutterne følger det kompagni som de er anvist til; hvorhen gruppen går, går de. Om blot i kunne se finaliternes entusiasme i deres nye arbejde. Muligheden for at blive optaget i Finalitkorpset er et af de største spændingsmomenter i Havona; muligheden for at blive finalit er et af disse fuldkomne racers højeste eventyr.

De indfødte havoniter optages også, i samme proportion, i De Forenede Treenigede Finalitkorps i Vicegerington og i De Transcendentale Finaliternes Korps i Paradiset. Medborgerne i Havona anser at disse tre skæbner udgør de højeste mål for deres himmelske karriere sammen med deres eventuelle optagelse i Havonafinaliternes Korps.

2. GRAVITATIONSBUDBRINGERNE

Hvor og når Gravitationsbudbringerne er tjenestegørende, der har finaliterne befalingen. Alle Gravitationsbudbringerne er udelukkende underlagt Grandfandas beslutningsret, og de anvises kun til det primære Finalitkorps.

De er uvurderlige for finaliterne selv nu, og vil i den evige fremtid blive brugbare for al tjeneste. Ingen anden gruppe af forstandsvæsener har et sådan personaliseret budbringerkorps som kan transcendere tid og rum. Lignende typer af budbringeroptegnere knyttet til andre finalitkorps er ikke personaliserede; de er absontiserede.

Gravitationsbudbringerne nedstammer fra Divinington, og de er modificerede og personaliserede Rettere, men ingen i vores Uversa-gruppe vil påtage sig at forklare naturen hos en af disse budbringere. Vi ved at de er højst personlige væsener, guddommelige, intelligente og rørende forståelsesfulde, men vi forstår ikke deres tidløse teknik med at rejse gennem rummet. De ser ud til at kunne udnytte alle energier og strømme, og selv gravitationen. Finaliterne fra de Dødeliges korps kan ikke trodse tid og rum, men de er associeret med og har underlagt sig befalingen, på nær infinite åndepersonligheder, af alle som kan gøre det. Vi tager os friheden til at kalde Gravitationsbudbringerne personligheder, men i virkeligheden er de superåndevæsener, ubegrænsede og grænseløse personligheder. Sammenlignet med de Enlige Budbringere er de af en helt anden personlighedstype.

Gravitationsbudbringere kan knyttes til et finalitkompagni i ubegrænset antal, men kun en budbringer, lederen for sine kammerater, optages i de Dødeliges Finalitkorps. Lederen har imidlertid forordnet under sig en permanent stab af 999 budbringerkammerater, og når behovet opstår, kan han fra korpsets reserver kalde på assistenter i ubegrænset antal.

Mellem Gravitationsbudbringerne og forherligede dødelige finaliter opstår der en rørende og dybtfølt hengivenhed for hinanden; de har meget tilfælles: Den ene er en direkte personalisering af et fragment af den Universelle Fader, den anden et skabt væsens personlighed som eksisterer i den overlevende udødelige sjæl fusioneret med Tankeretteren, som er ånd, et fragment af samme Universelle Fader.

3. FORHERLIGEDE DØDELIGE

Opstegne, med Retterfusionerede dødelig udgør størstedelen i det primære Finalitkorps.

Sammen med de adopterede og forherligede serafer udgør de sædvanligvis 990 i hvert finalitkompagni. Proportionen mellem dødelige og engle varierer, men de dødelige er dog langt flere end seraferne. De indfødte havoniter, forherligede materielle Sønner, forherligede mellemvæsener, Gravitationsbudbringerne og den ukendte fraværende medlem udgør kun en procent af korpset; hvert kompagni af et tusinde finaliter har plads til kun ti af disse ikke-dødelige og ikke-serafiske personligheder.

Vi i Uversa kender ikke til ”finalitskæbner” for de opstegne dødelige fra tiden. For nuværende er de bosat i Paradiset og tjener midlertidigt i Lysets og Livets Korps, men en så omfattende træningskursus under opstigningsforløbet og en så langvarig universdisciplin må være udset til at gøre dem kvalificerede for endnu større tillidstester og ædlere ansvarsopgaver.

Til trods for at disse opstegne dødelige har opnået Paradiset, og på trods af at de er optaget i Finalitkorpset og sendt tilbage i stort antal for at deltage i styrelsen af

lokaluniverser og hjælpe til ved administrationen af anliggender i superuniverserne — selv på trods af dette åbenbare skæbne. tilbage står det betydningsfulde faktum at de kun er registrerede som sjette stadiets ånder. Der findes uden tvivl yderligere et trin i livsbanen for de Dødeliges Finalitkorps. Vi ved ikke hvad dette trin indebærer, men vi har observeret tre fakta som vi her vil henlede opmærksomheden på:

1. Af registreringerne ved vi at de dødelige er ånder af første klasse under deres ophold i de mindre sektorer og at de opflyttes til den anden klasse når de er overført til de større sektorer og til den tredje når de går videre til de centrale træningsverdner i superuniverset. De dødelige bliver fjerde gradens eller graduerede ånder når de har nået den sjette kreds i Havona og ånder af femte klasse når de finder den Universelle Fader. De opnår derefter sjette stadiet af åndetilværelse ved afgivelsen af eden som for evigt knytter dem til evighedsopgaven som de Dødeliges Finalitkorps udfører.

Vi observerer at åndeklassificeringen eller benævnelsen er bestemt af det faktiske avancement fra et område af universstjeneste til et andet eller fra et univers til et andet; og vi formoder at overdragelsen af klassificeringen som syvende stadiets ånder til de Dødeliges Finalitkorps vil komme til at ske samtidig med deres opflytning til evigt opgave i tjeneste på hidtil uregistrerede og uåbenbarede sfærer og som følge af deres opnåelse af Gud den Højeste. Men foruden disse dristige antagelser ved vi virkelig ikke mere end jer om alt dette; vores kundskab om de dødeliges livsbane strækker sig ikke længere end til den nuværende paradisskæbne.

2. De dødelige finaliter har til fulde fuldt tidsaldrenes formaning; ”Vær fuldkommen”, de har vandret op langs den universelle stige for de dødeliges opnåelse; de har fundet Gud, og de er blevet behørig antaget til Finalitkorpset. Disse væsener har opnået den nuværende grænse for åndefremadskridelse men ikke den ultimate åndestatusens finalitet. De har nået den nuværende grænse for de skabte væseners fuldkommelsen men ikke finaliteten for det skabte væsens tjeneste. De har oplevet guddomsdyrkelse i hele dets bredde men ikke den erfaringsmæssige guddomsopnåelsens finalitet.

3. De forherligede dødelige i Paradisets Finalitkorps er opstegne væsener som besidder erfaringsmæssig kundskab om hvert trin af virkeligheden og filosofi i den forstandsmæssige tilværelsens fuldstændige mulige liv, samtidig som under tidsaldrene for denne opstigning fra de laveste materielle verdner til Paradisets åndelige højder er disse overlevende væsener uddannet til grænserne for deres kapacitet med hensyn til hver detalje i ethvert guddommeligt princip af det retfærdige og effektive, såvel som barmhjertighed og tålmodighed, administration af den universelle skabelse i tid og rum.

Vi anser at menneskevæsenerne er berettigede til at få del i vores indsigter og at i er frie til sammen med os at spekulere vedrørende mysteriet med den sidste skæbne for Paradisets Finalitkorps. Det synes indlysende for os at de fuldkomne evolutionære væseners nuværende opgave i sin natur minder om eftergraduerede kurser i at forstå universer og administrere superuniverser; og alle spørger vi: ”Hvoraf kommer det sig at Guderne har en sådan omsorg for så grundigt at træne de overlevende dødelige i teknikken med at styre universer?”

4. ADOPTEREDE SERAFER

Mange af de dødeliges trofaste serafiske vogtere tillades at gå igennem opstigningsforløbet sammen med deres menneskemyndlinge, og siden de er Faderfusionerede aflægger mange af disse beskyttelsesengle sammen med deres myndlinge evighedens finalited og accepterer således at for evigt at dele deres dødelige medarbejders skæbne. Engle som gennemgår opstigningsforløbet for dødelige væsener kan dele menneskenaturens skæbne, de kan på samme måde og for evigt blive optaget i dette Finalitkorps. Adopterede og forherligede serafer tilsluttes i stort antal til de forskellige finalitkorps for ikke-dødelige.

5. FORHERLIGEDE MATERIELLE SØNNER

Der findes forholdsregler i universerne i tid og rum hvorved Adamiske medborgere i lokalsystemet, som har ventet længe på at få en planetarisk opgave, kan indlede en begæring om fritagelse fra status som permanent medborger. Og hvis begæringen bevilges forener de sig med de opstigende pilgrimme i univershovedstæderne og går derfra videre til Paradiset og Finalitkorpset.

Når en avanceret evolutionær verden når frem til de senere forløb af lysets og livets tidsalder kan de materielle sønner, de planetariske Adam og Eva, vælge at blive almindelige mennesker, at få Rettere og påbegynde det evolutionære løb af opstigning i universet til de når de Dødelige Finaliters Korps. Visse af disse materielle sønner har delvis fejlet eller teknisk gjort sig skyldige i forsømmelse i deres opgave som biologiske acceleratorer, såsom Adam på Urantia, og da er de tvunget til at tage den naturlige vej for mennesker i den verden, modtage Rettere, og gå gennem døden og i tro fremad gennem opstigningsregimet for tilsidst at opnå Paradiset og Finalitkorpset.

Disse materielle sønner finder man ikke i mange finalitkompagnier. deres tilstedeværelse medfører et stort potentiale af muligheder for høj tjeneste for en sådan gruppe, og de vælges uvægerligt til dets ledere. Hvis begge af Eden-parret er knyttet til samme gruppe tillades de sædvanligvis at fungere i fællesskab, som en personlighed. Sådanne opstigningspar er langt mere fremgangsrigt i deres eventyr af treenigelse end de opstegne dødelige.

6. FORHERLIGEDE MELLEMVÆSENER

På mange planeter produceres et stort antal mellemvæsener, men de bliver sjældent i deres fødselsverden efter at den er etableret i lys og liv. Da, eller snart derefter, fritages de fra deres status som permanente medborgere. De påbegynder opstigningen til Paradiset, rejser gennem morontiaverdnerne, superuniverset og Havona i selskab med tidens og rummets dødelige.

Mellemvæsenerne fra forskellige universer adskiller sig meget fra hinanden i oprindelse og væsen, men de er alle destineret til et eller andet af Paradisets Finalitkorps. mellemvæsenerne af anden graden fusioneres alle til sidst med Rettere og optages i de dødeliges korps. Mange finalitkompagnier har en del af disse forherligede væsener i deres gruppe.

7. LYSETS EVANGELISTER (FORKYNDERE)

For nuværende omfatter hvert finalitkompagni 999 personligheder som har aflagt eden, dvs. permanente medlemmer. Den ledige plads indtages af lederen for de

Lysets Evangelister som er anvist til en enkeltstående opgave, men disse væsener er kun midlertidige medlemmer af korpset.

Hver himmelsk personlighed som er anvist til tjeneste i et eller andet finalitkorps benævnes Lysets Evangelist. Disse væsener aflægger ikke finaliteten, og selv om de er underlagt korpsets organisation er de ikke permanent tilknyttet. Denne gruppe kan omfatte Enlige Budbringere, supernafer, sekonafer, medborgere i Paradiset eller deres treenigede efterkommere — hvilken som helst væsen som behøves for en midlertidig finalitopgave. hvorvidt korpset skal have disse væsener knyttet til deres evige opgave ved vi ikke. Ved afslutning i korpset vender disse Lysets Evangelister tilbage til deres tidligere status.

Således som de Dødeliges Finalitkorps for nuværende er sammensat omfatter det kun seks klasser af permanente medlemmer. Såsom man kunne forvente så tager finaliterne del i meget spekulation om deres fremtidige kammeraters identitet, men der findes lidt overensstemmelse mellem deres synspunkter.

Vi i Uversa fremfører ofte gisninger om den syvende finalitergruppes identitet. Vi underholder os med mange idéer inklusiv muligheden at visse af de akkumulerende korps bestående af de talrige treenigede grupper i Paradiset, i Vicegerington og på den inderste kreds i Havona forordnes dertil. Det formodes til og med at Finalitkorpset kan tillades at treenige mange af sine assistenter i arbejdet med universernes administration i tilfælde af at de er destinerede til tjeneste i de universer som nu er under opbygning.

En af os er af den opfattelse at denne ledige plads i korpset vil blive fyldt af en slags type af væsen med oprindelse i det nye univers hvor finaliterne kommer til at tjene; en anden er tilbøjelig til at tro at denne plads kommer til at blive indtaget af en type af paradispersonlighed som endnu ikke er skabt, eventueret eller treenigt. men det er højst tænkeligt at vi må afvente finaliternes indtrædelse i det syvende stadie af deres åndeopnåelse inden vi virkelig ved.

8. TRANSCENDENTALERNE

En del af den fuldkomne dødeliges erfaring som finalit i Paradiset består af bestræbelsen til at forstå naturen og funktionen som er karakteristisk for mere end et tusinde grupper af transcendentale supermedborgere i Paradiset, eventuerede væsener med absonite egenskaber. I deres association med disse superpersonligheder modtager de opstegne finaliter stor bistand af den hjælpsomme vejledning fra talrige klasser af transcendentale plejere som er anvist til opgaven med at introducere de udviklede finaliter for deres nye brødre i Paradiset. Hele klasser af transcendentaler bor i den vestlige del af Paradiset i et vidtstrakt område som de alene besidder.

I diskussionen om Transcendentalerne indskrænkes vi ikke kun af begrænsningerne i menneskets formåen til at forstå, men også af vilkårene i det mandat som gælder for disse afsløringer om personligheder i Paradiset. Disse væsener er på ingen måde knyttet til de dødeliges opstigning til Havona. De vældige skarer af Transcendentaler i Paradiset har intet som helst at gøre med anliggender det være sig i havona eller i de syv superuniverser, de er kun engageret med superadministrationens anliggender i totaluniverset.

Du som er et skabt væsen kan forestille dig en Skaber, men du kan knap fatte at der findes en enorm og diversificeret samling af intelligente væsener som hverken er Skabere eller skabte. Disse Transcendentaler skaber ingen væsener, og ej heller

blev de selv nogensinde skabt. For at undgå anvendelsen af en ny betegnelse — en vilkårlig og meningsløs benævnelse — anser vi det bedst at sige om deres oprindelse at Transcendentaler helt enkelt eventuerer. Guddomsabsolutet kan meget vel have haft noget at gøre med deres oprindelse og kan være indblandet i deres skæbne men disse unikke væsener står ikke nu under Guddomsabsolutets ledelse. De er underlagt Gud den Ultimate og deres nuværende ophold i Paradiset er på alle måder overvåget og ledet af Treenigheden.

Skønt alle dødelige som opnår Paradiset ofte omgås broderligt med Transcendentalerne så som med Paradisets medborger viser det sig at menneskets første alvorlige kontakt med en Transcendental indtræffer ved det betydningsfulde begivenhed når den dødelige opstigende, som medlem af en ny finalitgruppe, står i finaliternes modtagelsescirkel og evighedens treenighedsed forestås af Transcendentalernes ledere, ordstyreren for Totaluniversets Arkitekter.

9. TOTALUNIVERSETS ARKITEKTER

Totaluniversets Arkitekter udgør et korps som styrer Paradisets Transcendentaler. Dette styrende korps omfatter 28.011 personligheder med mesterligt sind, superb ånd og himmelsk absonit. Den ledende funktionær for denne storslået gruppe, Mesterarkitekternes ældste, er det koordinerende overhoved for alle forstandsvæsener i Paradiset under guddomsniveauet.

Den sekstende forbud i det mandat som befuldmægtiger fremførelsen af disse beretninger lyder: ”Såfremt det anses klogt kan eksistensen af Totaluniversets Arkitekter og deres medarbejdere afsløres, men deres oprindelse, natur og skæbne må ikke fuldstændig åbenbares.” Vi må imidlertid informere jer om at disse Mesterarkitekter eksisterer på syv af det absonites niveauer. Disse syv grupper klassificeres som følger:

1. Paradisniveau. Kun den ældste, eller første eventuerede fungerer på det absonites højeste niveau. Denne ultimate personlighed — hverken Skaber eller skabt — eventuerede i evighedens daggry og fungerer nu som den enestående koordinerende af Paradiset og dets enogtyve verdner med associerede aktiviteter.

2. Havonaniveau. Den anden Arkitekt eventuering gav tre mesterlige planlæggere og absonite administratorer, og de har altid været helligede til koordinationen af den en milliard perfekte sfærer i centraluniverset. Traditionen i Paradiset hævder at disse tre Arkitekter, med råd fra den tidligere eventuerede senior Arkitekt, medvirkede ved planlægningen af Havona, men vi ved det virkelig ikke.

3. Superuniversniveau. Det tredje absonite niveau omfatter de syv superuniversers syv Mesterarkitekter, som nu som en gruppe tilbringer omtrent lige meget tid i selskab med de syv Herskerånder i Paradiset og med de Syv Højeste Udøvere på den Uendelige Ånds syv specielle verdner. De er storuniversets superkoordinerere.

4. Det første rumniveau. Denne gruppe omfatter halvfjerds Arkitekter, og vi formoder at de er beskæftigede med de ultimate planer for det første univers i ydre rum, hvilket nu mobiliseres udenfor grænserne for de nuværende superuniverser.

5. Det andet rumniveau. Dette femte korps af Arkitekter består i antal af 490 og igen antager vi at de må have noget at gøre med det andet univers i det ydre rum, hvor vores fysikker allerede har opdaget definitive mobiliseringer af energi

6. Det tredje rumniveau. Denne sjette gruppe af Mesterarkitekter består i antal af 3.430 og vi slutter ligeledes at de må være beskæftigede med de gigantiske planer for det tredje univers i det ydre rum.

7. Det fjerde rumniveau. Denne sidste og største korps består af 24.010 Mesterarkitekter, og hvis vores tidligere antagelser stemmer må den være relateret til det fjerde og sidste af de bestandig tiltagende størrelser af universer i det ydre rum.

Disse syv grupper af Mesterarkitekter udgør samlet 28.011 universplanlæggere. I Paradiset findes der en tradition at man engang for lang tid tilbage i evigheden forsøgte at eventuere den 20.012te Mesterarkitekt, men at det ikke lykkes dette væsen at absonitisere sig og fik oplevelsen af at personligheden optaget ind i den Universelle Absolute. Det er muligt at den stigende serie af Mesterarkitekter opnåede grænsen for absonitheden med den 28.012te Arkitekt og at det 28.012te forsøg nåede det matematiske niveau for Absolutets tilstedeværelse. Med andre ord: ved det 28.012te eventuerende niveau modsvarede absonitethedens kvalitet det Universelle niveau og opnåede Absolutets værdi.

I deres funktionelle organisation virker de tre overvågende arkitekter i Havona som tilknyttede assistenter til den Enlige Arkitekt i Paradiset. Superuniversernes syv Arkitekter virker som ligestillede med de tre overvågere af Havona. De halvfjerds planlæggere af universerne på det ydre rums første niveau tjener for nuværende som tilknyttede assistenter til de syv superuniversers syv Arkitekter.

Totaluniversets Arkitekter har til deres rådighed talrige grupper af assistenter og medhjælpere, blandt andet to omfattende klasser af kraftorganisatorer: de primære eventuerede og de tilknyttende transcendentaler. Disse Ledende Kraftorganisatorer må ikke forveksles med styrkelederne som hører til storuniverset.

Alle væsener som frembringes gennem forening mellem børn fra tiden og fra evigheden, sådan som de treenigede efterkommere til finaliterne og medborgerne i Paradiset, bliver Mesterarkitekternes myndlinge. Blandt alle andre væsener eller væsen som er åbenbaret fungerende i de nuværende organiserede universer, så er det kun de Enlige Budbringere og de Inspirerende Treenighedsånder som opretholder nogen organisk association med Transcendentalerne og Totaluniversets Arkitekter.

Mesterarkitekterne giver deres tekniske godkendelse af Skabersønnernes tildeling af deres rumområder for organisering af lokaluniverser. Der findes en meget tæt association mellem Mesterarkitekterne og Paradisets Skabersønner, og selv om dette forhold ikke er åbenbaret, så er i blevet informerede om associationen af Arkitekterne og storuniversets Højeste Skabere indenfor forholdet af den første erfaringsmæssige Treenighed. Disse to grupper udgør sammen med den udviklende og erfaringsmæssige Højeste Væsen, den Ultimate Treenighed af transcendentale værdier og totalunivers betydninger.

10. DET ULTIMATE EVENTYR

Mesterarkitekternes ældste har tilsynet over de syv Finalitkorps, og de er:

1. De Dødeliges Finalitkorps.
2. Paradisets Finalitkorps.
3. De Treeniges Finalitkorps.
4. De Forenede Treenigede Finalitkorps.
5. Havonafinaliternes Korps.
6. De Transcendentale Finaliternes Korps.
7. Korpsene for de Uåbenbarede Skæbners Sønner.

Hver og en af disse skæbnekorps har en ordstyrer og disse syv ordstyrere udgør Skæbnes Højeste Råd i Paradiset, og under den nuværende universtidsalder er Grandfanda lederen for dette højeste organ for universforordningen for den ultimate skæbnes børn.

Sammenføringen af disse syv finalitkorps betegner virkelighedsmobilisation af potentialer, personligheder, sind, ånder, absoniter og erfaringsmæssige aktualiteter som antagelig overstiger selv det Højeste Væsens fremtidige funktioner i totaluniverset.. Disse syv finalitkorps er sandsynligvis et tegn på den Ultimate Treenigheds nuværende aktivitet med at samle det finites og det absonites krafter som forberedelse for det ufattelige udviklingsforløb i de ydre rummets universer. Ingenting lignende denne mobilisering har sket siden tiden ved evighedens daggry da Paradistreenigheden på lignende måde mobiliserede de personligheder som på daværende tidspunkt eksisterede i Paradiset og Havona og forordnede dem som administratorer og herskere til de planlagte syv superuniverser i tid og rum. De syv finalitkorps repræsenterer storuniversets guddommelighedsrespons på de fremtidige behov i de uudviklede potentialer i de ydre rummets universer af fremtids evige aktiviteter.

Vi vover at forudsige om fremtidige og større ydre universer med beboede verdner, nye sfærer befolket med nye klasser af udsøgte og unikke væsener, et materielt univers sublimt i dets ultimatum, en vidtstrakt skabelse der kun mangler en vigtig detalje— tilstedeværelsen af virkelig finit erfaring af det universelle liv indenfor opstigningstilværelsen. Et sådan univers vil fremkomme under et uhørt stort erfaringsmæssigt handicap: berøvelsen af deltagelsen i den Almægtige Højestes evolution. Disse ydre universer vil alle nyde at få del af det Højeste Væsens mageløse pleje og himmelske overvågning, men dennes aktive tilstedeværelse udelukker deres deltagelse i den Højeste Guddoms aktualisering.

Under den nuværende universtidsalder oplever de udviklende personligheder i storuniverset mange vanskeligheder på grund af den ufuldstændige aktualisering af Gud den Højestes suverænitet, men vi deler alle den unikke erfaring af hans evolution. Vi udvikles i ham og han udvikles i os. En gang i den evige fremtid kommer den Højeste Guddoms evolution til at være et afsluttet faktum i universets historie, og muligheden for at være med i denne vidunderlige erfaring vil forsvinde fra den kosmiske virksomheds scene.

Men de af os som har fået denne unikke erfaring i universets ungdom vil værdsætte det højt i al fremtidig evighed. Mange af os spekulerer i at det kan tænkes, at missionen af den gradvise akkumulerende reserver af opstigende og fuldkomne dødelige i Finalitkorpset kan være, i association med de seks andre lignende

rekrutterende korps, at administrere disse ydre universer i en bestræbelse på at kompensere deres erfaringsmæssige mangler ved ikke har været med til det Højeste Væsens evolution i tid og rum.

Disse mangler er uundgåelige på alle niveauer af universtilværelse. Under den nuværende universtidsalder kommer vi ned fra de højere niveauer af åndelig tilværelse for at administrere de evolutionære universer og plejer om de opstigende dødelige, således forsøger vi at godtgøre deres mangler i den højere åndelig erfarings realiteter.

Men selv om vi virkelig ingenting ved om hvilken planer Totaluniversets Arkitekter har for disse ydre skabelser, er vi på trods af dette sikre på tre ting:

1. Der findes virkelig et vidtstrakt og nyt system af universer som gradvis er ved at blive organiseret i de ydre rummets domæner. Nye klasser af fysiske skabelser, enorme og gigantiske cirkler af myldrende universer på universer langt udover grænserne for de befolkede og organiserede skabelser, kan faktisk ses gennem jeres teleskoper. For nuværende er disse ydre skabelser helt fysiske; de er tilsyneladende ubeboede og ser ikke ud til at være administrerede af skabte væsener.

2. Under den ene tidsalder efter den anden fortsætter den uforklarede og helt mystiske mobilisering i Paradiset af de fuldkomne og opstegne væsener fra tid og rum, i association med de seks andre finalitkorps.

3. I tilslutning til disse handlinger og hændelser forstærkes Guddommens Højeste Person magt som den almægtigste hersker over superskabelserne.

Når vi betragter denne treforenedede udvikling som omfatter skabte væsener, universer og Guddom, kan vi da kritiseres for at vente os at noget nyt og uåbenbart nærmer sig sin kulmination i totaluniverset? Er der ikke naturligt at vi associerer denne tidsalder lange mobilisering og organisering af fysiske universer i en sådan hidtil ukendt skala og det Højeste Væsens personlighedsfremtrædelse med denne vældige plan for opflytninger af de dødelige fra tiden til guddommelig fuldkommelsen og med deres derpå følgende mobilisering i Paradiset i Finalitkorpset — en betegnelse og skæbne indhyllet i et mysterium i universet? Det er en tiltagende tro hos alle i Uversa at Finalitkorpset som samles er bestemt til en eller anden fremtidig tjeneste i universerne i det ydre rum, hvor vi allerede kan identificere formationerne af ikke mindre end halvfjerds tusinde sammenhobninger af materie, af hvilken hver og en er større end nogen af de nuværende superuniverser.

De evolutionære dødelige fødes på planeterne i rummet, passerer gennem morontiaverdnerne, stiger op til åndeuniverserne, rejser gennem sfærerne i Havona, finder Gud, opnår Paradiset og optages i det primære Finalitkorps, for der at afvente næste opgave i universtjeneste. Seks andre opsamlende finalitkorps, men Grandfanda, den første dødelig opstegne, virker som Paradisets leder for alle klasser af finaliter. Og når vi betragter dette storslået skuespil, udråber vi alle: Hvilken ærerig og fantastisk skæbne for de fra dyrene kommende tidens børn og rummets materielle sønner!

[Affattet i fællesskab af en Guddommelig Rådgiver og En uden Navn og Nummer, således bemyndigede til opgaven af en Dagenes Ældste i Uversa.]

* * * * *

Disse enogtredivende kapitler som beskriver Guddommens natur, Paradisets realitet, organisationen og virksomheden i centraluniverset og i superuniverserne, personlighederne i storuniverset og de evolutionære dødeliges høje skæbne støtte, formuleret og oversat til det engelske sprog af en høj kommission bestående af fireogtyve Orvonton-administratorer som handlede i overensstemmelse med et af Dagenes Ældste i Uversa udfærdiget mandat som bestemte at vi skulle gøre dette på Urantia, 606 i Satania, I Norlatiadek af Nebadon år 1934 e.Kr.